

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sesiunea sinodului estraordinariu

*al archidieceșei greco orientale române din Transilvania,
fînut în Sibiu la anul 1885.*

Ședința I. la 4/16 Iunie 1885.

1. În urma literilor de convocare publicate de noi în Nrul 55 și după chemarea Duchului sînt în biserică „Schimbărei la față” din cetate, adunându-se deputații în sala seminariului „Andreian,” destinată pentru ședințele sinodali. Escelenția Sa Înalt Preasfîntul Domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul deschide sinodul prin cuvîntarea următoare:

*Preastimaților Domni! Iubiților frați! Iubiților fii
sufletesci!*

O afacere de mare importanță pentru sînta noastră biserică ne chiamă să ne întrunim astăzi în sinodul estraordinariu.

Este aceasta afacerea ajutoriului de stat pentru preoțimea noastră archidieceșană, carea acum, și cel puțin pentru acum este resolvită și la preînaltul Tron, unde cercarăm în cele din urmă scut și apărare pentru interesele vitale ale bisericei noastre.

Preaumilita noastră rugăminte nu fu luată în considerare. Măsurile guverniale pentru împărțirea ajutoriului de stat au să rămână cu mică excepțiune nestrămutate. Preoțimea noastră cea însetată după ajutoriu, așteaptă cu încordare să audă cuvîntul din urmă al sinodului nostru archidieceșan, căruia are a se conforma.

Ve mulțamesc Preastimaților Domni, iubiților frați și iubiților fii sufletesci, că la invitarea mea urmată din consiliul consistoriului nostru archidieceșan, Ve-ați adunat în număr așa de frumos pentru a deslega problema, care ne stă înainte și care sper, că cu ajutorul lui Dumnezeu o vom și deslega precum cer adevăratele interese ale bisericei noastre.

Împărtășindu-ve binecuvîntare arhierască, sesiunea estraordinară a sinodului nostru archidieceșan o declar de deschisă.

2. La propunerea presidiului, Sinodul alege pe notarii sesiunei ordinare din anul acesta: Nicanor Frateșiu, Ioan Danciu, Dr. Nicolau Olariu, Dr. Ioan Mihu, Pompiliu Pipoș și Mateiu Voilean de notari pentru această sesiune estraordinarie, dintre cari deputatul Nicanor Frateșiu se denumesc de notariu general.

3. Se cetesce consemnarea deputaților sinodali pentru acest period și se constată că din 60 de deputați sunt prezenți 43 și anume: domnii Nicolau Popa, Iacob Bologa, Ioan de Preda, Dr. Nicolau Maier, Dr. Nicolau Olariu, Ioan Hannia, Simeon Muntean, Ioan Papiu, Dr. Ioan Mihu, Ioan Raț, Ambrosiu Bersan, George Dănilă, Romul de Crainic, Vasile Damian, Petru Truța, Petru Gligor, Nicanor Frateșiu, Pompiliu Pipoș, Ioan Gall, Dr. Absolon Todea, Ioan Danciu, Parteniu Cosma, Vasile Roșescu, Ioan Slavici, Alecsandru Tordoșan, Rubin Patița, Mateiu Voilean, Teodor Herman, Galaction Șagău, Dr. Aurel Brote, Ioan Bechnitz, Ioan Popescu, Zacharia Boiu, Dr. Il. Pușcariu, Ioan Petric, Ioan Popea, Iuliu Dan, Petru Ciora, N. Cristea, Dr. I. Moga; absenți: Vasiliu Almășan, Nicolau Comșa, Candrea Gerasim, Dragomir Simeon, Duvlea Ilariu, Fulea Ioachim, Stefan Iosif, Manole Diamandi, Moldovan Anania, Nicoară Augustin, Olariu Alecsiu, Dr. Pop Nicolau, Pușcariu cav. Ioan, Șandru Ioan, Tămaș Stefan, și Zachariă Ioan, astfel sinodul e capace de a aduce concluse.

4. Presidiul prezintă cererile de concediu pentru aceasta sesiune ale deputaților:

- a) Iosif Orbonaș din cauza afacerilor oficioase;
- b) Ioachim Fulea din cauza agendelor private;
- c) Ioan Șandru, fiind împedecat prin afacerile oficiului seu de senator la magistratul orașenesc din Sighișoara;
- d) Ioan Zachariă, fiind timpul scurt pentru a-și putea pune afacerile oficioase în ordine. — Concediele cerute se acoardă.

5. Se prezintă și cetesce raportul consistoriului archidieceșan ddto 3/15 Iunie a. c. Nr. 2855 Pl. în cestiunea ajutoriului de stat, asemenea se cetesce în traducere românească emisul ministrului reg. ung. de culte și instrucțiune publică ddto.... prin care se notifică rezoluțiunea preînaltă ce a urmat la reprezentățiunea consistoriului archidieceșan ddto... așternută Maiestății Sale în cestiunea ajutoriului de stat.

Se decide a se da raportul împreună cu toate actele aparținătoare acestei cauze unei comisii de 9 membri spre consultare în sensul regulamentului afacerilor interne.

Spre a se putea înțelege asupra membrilor din comisia provocată în numărul precedent, se suspendă ședința pentru 15 minute.

Redeschidându-se ședința, la propunerea presidiului, — Sinodul alege în comisia provocată mai

sus pre deputații: Zacharia Boiu, Ioan Papiu, Ioan Rațiu, Ioan Petric, Galaction Șagău, Rubin Patița, Petru Truța, Ioan Slavici și Dr. Ioan Mihu.

Ședința procsimă se anunță pe mâne la 10 oare înainte de ameați.

La ordinea zilei raportul comisiei.

Ședința se încheie la 11 1/2 oare înainte de ameați.

Revista politică.

Diarele din Viena ne aduc scirea că parlamentul nostru în sesiunea viitoare va avea a pertracta mai multe proiecte de lege privitoare la cestiuni interne. Așa între altele el va pertracta proiectul pentru revidarea legii municipale.

Purcedînd din punct de vedere al statului unitar maghiar, guvernul actual tinde tot spre centralizare, și încetul cu încetul se va nimici și restul de autonomie al comitatelor.

Se vorbește că deocamdată se va denumi vice-comitele și protonotariul, cari vor servi de antergerători la denumirea întregului aparat comitatens.

Tot în sesiunea de toamnă se va decide și cestiunea prelungirii mandatului deputaților dela 3 la 5 ani.

Paralel cu ministrul de interne pentru purificarea statului lucră cu mare devotament și ministrul de culte. Domnul Trefort în zilele acestea au dispus cu privire la învățămîntul în scoalele populare următoarele:

Articolul de lege XVIII din 1879 a dispus să se instrueze obligator limba maghiară în toate scoalele populare și deși am ordonat de repetate-ori să se eșecute punctuos amintitul articol de lege când se numesc învățători și se pune limba maghiară în planul de învățămînt, totuși susșitorii scoalelor foarte adeseori desconsideră dispozițiunile legii esprese.

Făcându-i pe inspectorii reg. de scoale din nou atenți la ordinațiunile mele de mai nainte și cu deosebire la singuraticile puncte ale „Regulamentului” de sub Nr. 17.284 dela 29 Iunie 1879 privitoriu la eșecutarea articolului de lege XVIII din 1879, — dispun totodată următoarele:

1. Trecînd terminii fisați în articolul de lege XVIII din 1879 §§. 2 și 3, declar prin aceasta de nevalide și de nulă, ca o dispoziție contrară §-lui 2 al legii, toate alegerile de învățători ordinari, ajutători sau suplenți, cari au dobîndit dela 30 Iunie 1882 încoaci atestate de cualificațiune, cu toate că nu și-au însușit limba maghiară în vorbire și scriere într’atîta, încât să o poată propune în scoalele populare, sau cari au terminat pe cale privată, ori la institut în 1882

N’ar fi oare cu puțință crearea unei societăți istorice pentru istoria patriei și în regatul civilizat și civilisator al României libere și independinte? Nu s’ar putea oare găsi în aste 5 milioane de cetățiani români o sută, ori două, ori trei cari să inbească pentru ea însăși și fără alte cugete lăaturalnice, istoria țerilor românesci, povestirea zilelor de bucurie și zilelor de jale ale elementului român, din toată Dacia?

Am făcut multe, am încercat și mai multe, ne-am tulnicit adesea, am reușit câte-odată. Pentru ce oare n’am mai încerca și pentru societatea istorică încă o dată cu degetul marea în care pentru alte cestiuni ne aventăm atât de lesne?

În Italia, pe lângă marea *Reale Società di storia patria* și nenumăratele ei sucursale, nu e oraș care să nu aibă o societate documentară, ori istorică, ori „pentru istoria și archeologia municipiului nostru” — În Avignon, în Francia, societatea istorică și orașianii avignonesi cari ar voi să scie câte limbi afumate plătea drept bir papilor colonia evreă din acel oraș, nu vor avea de cât să consulte publicațiunile întemeiate pe documentele strînse de societatea istorică a Avignonului; ear la noi, dacă ai ținea să scii, ar trebui, voi fi dator, să știu cine era mare ban peste ținutul Craiovei în vremea cutărui domn, sau cum stau birurile și podvețile în vremea unui altuia, vei căuta mult și bine, și la urma ur-

FOIȚA.

Curierul Literar.

Sumar: Documentele istorice române. Starea în care se găsesc cele mai multe dintrînese. Cele ce fac ungurii în această privință și cele ce ar trebui să facem noi. — Înființarea unei „Societăți pentru istoria Patriei române.” — *La Revue du Monde Latin*: studiile dlui Jules Blancard asupra lui Mavrocordat și Coletti.

(Încheiere.)

Nu noi vom fi aceia cari vom fi acușați vrodată că părtinim pe unguri; dar în ceea ce privește silințele lor, năzuințele și sacrificiile lor spre civilizațiune și îmbogățirea minței lor naționale, afară de ori-ce mărșăvii așa numite naționalistice și maghiarisatoare, „Românul” prin peana fondatorelui și colaboratorilor sei, a dat vecinilor nostri cea mai deplină dreptate.

Am înregistrat adesea în aceste „Curieri” rezultatele muncii și năzuințelor maghiare, le-am lăudat când s’a ținut pe tărâmul științei pure, cu aceiași vioiciune cu care le-am atacat când în perpetuele *templa serena* ale științei, ele a căutat să bage schimbătorearea satisfacțiune a intereselor țilnice și de maghiarisare.

În ceea-ce privesce stringerea documentelor, pregătirea materialului pe temeiul căruia se va construi istoria patriei maghiare, noi mărturisim fără nici o restricțiune purul adevăr: nu e popor în lume care să întrecă pe unguri cu zelul, cu sacrificiile, cu nestrămutata constanță cu care ei adună documentele.

Academia, guvern, societate istorică generală, societăți istorice locale s’a luat la întrecere dela 1830 și se întrec mereu și astăzi în stringerea a mii și mii de documente. Șciți d-voastră, români iubitori de țeară, că nu puține serviișe aduseră istoriei române publicarea documentelor ungare? Șciți d-voastră că multe și nu mărune cestiuni de ale noastre a fost, sunt și vor putea fi înțelese numai cu cele *Magyar Történelmi Emlékek* al căror interes este pentru studiul român tot atât de mare cât li-e de disgrațioasă numirea? Sunt epoce din istoria română cari nu pot, nu vor putea fi pe deplin studiate și lămurite de cât cu aceste documente strînse și publicate de academia de științe din Pesta, de alte institute și societăți maghiare.

Incontenstabil, academia și societățile maghiare nu împing iubirea și focul lor istoric până a publica documente eminaminte române. Vădurăm mai sus ceea ce răspunse membrul societății istorico-maghiare dlui Densușianu, când fu vorba de documentele curat muntenses, cari fuseseră prezentate acestei societăți.

cursul de pedagogie și nu sunt capabili a propune limba maghiară.

2. E nevalidă în înțelesul art. XVIII din 1879 §. 3 și numirea de învățători ordinari, ajutători sau suplenți dela 1883 încoacei a acelor indivizi cari nu sunt capabili a propune limba maghiară și au câștigat aplicare în astfel de comune, unde locuiesc maghiari și nemaghiari amestecați, sau dacă dela 1879 până la 1883 în astfel de comune la ocuparea stațiunilor de învățători, cu delăturarea celor ce știu limba maghiară, s'au aplicat de învățători indivizi necapabili de a propune limba maghiară.

3. E nevalidă și nulă numirea ca învățători a acelor indivizi, cari au terminat cursul pedagogic dela 1872—1881 și nu sunt capabili de a propune limba maghiară în scoalele populare și cari în contra dispozițiilor §-lui 3 nu s'au născut a-și însuși limba maghiară și n'au depus examenul de limba maghiară. Dacă respectivul învățătoriu ar fi în stare a depune acest examen și s'ar îndatora al depune, atunci permit ca spre acest scop să i se dea un termen de un an; la din contră poate rămâne în funcțiunea sa numai în acel caz excepțional, dacă pentru suplinirea lui se va aplica un învățătoriu deplin calificat. Pre lângă acei învățători, cari au terminat cursul pedagogic înainte de a. 1872 și au obținut diplomă de calificare, dar nu sunt capabili de a propune în scoalele populare limba maghiară, sunt de a se aplica și învățători calificați în limba maghiară.

4. Pentru a se putea executa cât mai punctuos dispozițiile art. de lege XVIII din 1879, inspectorul reg. de scoale poate cere documentele necesare și respective copia acestora pe calea autorității școlare dela învățătoriu din cestiune. E îndreptățit la aceasta cu atât mai vârtos, cu cât în înțelesul art. de lege XXXII din 1875 învățătorii fiind îndatorați a se înscrie la institutul regnicolar de pensii, documentele lor se cer și pentru a se stabili îndreptățirea lor de a fi admiși aci și pentru a obține convicțiunea, că oare posedă învățătoriu condițiunile scrise în calificarea din art. de lege XVIII din 1879. Precum e obligat inspectorul reg. a-și câștiga imediat documentele cerute în sensul ordinațiunii de dtdo 4 Iunie 1875 pentru admiterea în institutul de pensii, întocmai e dator a cere și aceste documente.

5. Câștigându-și pe baza acestora cunoștință despre calificarea învățătorilor din scoalele meste maghiare și nemaghiare, întru cât există unul dintre cazurile cuprinse în punctele 1, 2 și 3, inspectorul reg. de scoale încunoștințează despre aceasta pre autoritatea școlară supremă, o invită din nou ca să ocupe postul de învățătoriu și mi raportează despre aceasta. Privitoriu la calificarea în limba maghiară a învățătorilor a laug, că aceea servește numai ca un supplement la calificarea cerută în § 133 din art. de lege XXXIII din 1868.

6. Față cu scoalele private, care nu corespund §-lui 5 al articolului de lege XVIII, se se procedează strict conform §-lui 6 punctul 4 al acestui legi.

7. În înțelesul § 9 punctul 2 din art. de lege XVII din anul 1879 inspectorul reg. de scoale, cerând planul de învățământ al scoalelor populare, va examina dacă limba maghiară e pusă în acesta în mod corespunzător legii și va îngriji despre modul de propunere al limbii maghiare în scoale. De oare ce însă pentru scoalele populare maghiare am stabilit planul de învățământ și l-am trimis la timpul sau autorităților competente, inspectorul reg. de scoale va observa, dacă planurile de învățământ ale scoalelor populare s'au întocmit conform §-lui 4 al art. de lege XVIII din 1879.

8. Inspectorul reg. de scoale va procedea față cu preparandiile nemaghiare în înțelesul §§-lor 1 și 2 ai legii și amăsurat părții a doua a „Regulamentului,” având a asterne

despre experiențele făcute arătare. În înțelesul §. 6 p. 1 al art. de lege XVIII din 1879 sunt nevalide toate acele diplome de calificare, cari s'au eliberat la preparandiile nemaghiare dela 30 Iunie 1882 încoacei fără de a fi subseris de inspectorul reg. de scoale sau substitutul seu, și în general în înțelesul § lui 2 sunt nevalide toate diplomele, cari s'au dat dela acel timp încoacei indivizilor ce nu și-au însușit limba maghiară în scris și vorbier întru atâta, încât se o poată propune în scoalele populare.

9. Institutele de învățământ populare, care nu corespund — în privința planului de învățământ, a calificării învățătorilor sau a rezultatului propunerii limbii maghiare — art. XVIII din 1879, acele nu pot satisface legii și se vor lua dispoziții grabnice pentru suplinirea defectelor. Aceste dispoziții se vor lua astfel ca să împlinescă defectele și se poată începe prelegerea pe anul viitor școl. 1885/6. Dacă nu s'ar face nimic pentru suplinirea defectelor, atunci în înțelesul p. 3 al art. de lege XVIII din 1879 se va ordona numai decât contribuția 5% pentru scoale. Învățătorii, cari nu sunt cetățeni ungari, sunt obligați a se încetățeni; cei ce au obținut calificarea în streinătate sunt datori a-și nostrifica diploma...

Dispozițiunile ministrului nostru dela culte sunt foarte instructive. O seamă de învățători instituiți înainte de anul 1872, vor rămâne fără nici un mijloc de existență, de oare ce comunele noastre cu greu se vor supune novelor dispozițiuni de a institui pe lângă învățătoriu vechiu și un adiunct picepător în limba maghiară.

Cercul de fer întins împregiurul scoalelor noastre și de și devine tot mai îngust. Unde va crepa, nu scim, și nici nu voim să cercetăm.

Crisa ministerială în Anglia s'a terminat cu venirea conservatorilor la putere.

Despre cabinetul domnului Gladstone cetim în diarul „România” următoarele apreiări:

Votul de zilele trecute, care a pus ministerul în minoritate cu 10 voturi, a provocat demisiunea cabinetului Gladstone, de și până într'un timp se crezuse că, în fața situațiunei din afară a Angliei, și în urma sfaturilor diferitelor diare, ministrul va rămâne la locul seu, până la viitoarele alegeri generale.

În adevăr, o telegramă a „Agenției Havas,” ne-a anunțat că demisiunea dată de dl Gladstone a fost primită și că Regina a însărcinat pe lordul Salisbury cu formarea cabinetului.

Votul dela 9 Iunie al camerei comunelor nu poate fi considerat ca provocat numai de considerațiuni secundare. Spiritele ajunseseră la un așa grad de nemulțămire, în cât cea mai mică picătură ar fi putut face să se verse vasul.

Cabintul Gladstone care, într'un vot precedent, nu fusese salvat de cât de irlandezi, trebuie să se ascepte a-i găsi în potriva sa în diua când ar fi hotărât să păstreze legile de coercițiune pentru Irlanda. De aceea Parneliștii, în număr de 39, au votat cu opozițiunea. Camerele engleze n'au obiceiul să restorne un cabinet într'o cestiune de politică esterioră. Ele își pun patriotismul în a-l susține cu voturile, fără a-i cruța totuși criticele și sfaturile. Dar când iritațiunea ajunge la culme, găsesce cel dintăiu pretecest ce-i iese înainte.

De altminteri, precum am spus în numărul trecut, cabinetul era divizat asupra multor cestiuni, cum este Egiptul, Irlanda și Afganistan. El nu scia să opteze pentru imperialism, nici pentru principiul naționalităților.

Pe lângă partea consacrată României — așa bunioară, în Nr. din Iunie rubrica politică a României, și în rubrica literară activitatea Ateneului român, — găsim totdeauna studii și articole privitoare la populațiunile Europei orientale, cari, toate de o potrivă, interesează de aproape pe cetitorul român.

Astfel, Nrul mai sus citat care ne sosi eri, dl Blancard, prof. la Marsilia și fost elev al scoalei franceze dela Atena, publică un studiu substanțial asupra lui Coletti, unul din întemeiatorii Statului și independenței grece moderne. Tot dl Blancard, mai acum câtă-va vreme, publicase, din același punct de vedere, biografia, lui Mavrocordat, un alt protagonist al luptelor dela 1821. În acest dintăiu studiu, afară de vre-o câte-va erori și deducțiuni greșite, privitoare la familia Mavrocordatilor și la primii ei membri cari și-au jucat rolurile lor în Țările-Române, dl Blancard a căutat să pătrundă cât mai bine starea reală a lucrurilor din vremurile de atunci. Singurul punct ce am fi dorit să ni se lămurească mai cu de amănuntul ar fi fost punctul relațiunilor revoluțiunei din Grecia cu mișcarea grecilor din Țara-Românească, cu alte cuvinte netăgăduita înruiure a elenismului din Țările române asupra redesteptării elenismului greco-modern.

Tot astfel, în studiul ce începe în numărul din Iunie al „Revistei,” asupra lui Coletti, dl Blancard

Astăzi, — cum dicea Elisée Reclus într'un articol publicat în „la France” — sunt două Anglii: una bătrână care urmărește politica antică de dominațiune în afară, alta tină care voiesce, care cere progresele, libertățile interioare. D. Gladstone n'a știut să aleagă și a nemulțămît pe toată lumea.

Neînțelegerea a fost mai profundă de cât a lăsa să se presupună incidentul ivit asupra unei miserabile cestiuni de taxe. Căderea dlui Gladstone, ca și aceea a dlui Thiers în Francia, nu poate fi atribuită unei cauze așa de neînsemnate. Ori cum ar fi, dnii Gladstone și Ch. Dilke, punând cestiunea de încredere, au trebuit să se retragă.

Se poate că dificultățile situațiunei ecsterioare se facă periculoasă această retrăgere. În adevăr, Anglia este angajată în afară, în complicațiuni din cari nu se scie cum va eși, căci nu mai avea principie de guvernament. Ea n'a fost nici progresistă nici conservatoare. Cabinetul divizat al dlui Gladstone, cu tendințe contradictorii, n'a avut recurs de cât la expediente pentru a amâna soluțiunile și a lăsa urmașilor sei cele mai grave răspândiri.

Cabinetul cădut, considerând ca terminată opera sa de reformă interioară, a înțeles poate slăbiciunea sa și neposibilitatea de a urma, în afară, o politică conformă cu principiile liberale și cu interesele engleze.

În acest caz, cabinetul gladstone și va fi ales teremul pentru a cădea, asupra unui vot ce nu compromite viitorul partidului, și-ii va permite să revie la putere, precum speră, în urma viitoarelor alegeri ce vor aduce în cameră pe reprezentanții unor noi strate sociale.

Până atunci însă situațiunea Angliei este cu deosebire gravă, și conservatorii nu prea se pot bucura de mostenirea ce le-a lăsat dl Gladstone cădând.

Cătră amicii culturii naționale.

Publicul român, cu o neconținută simpatie, a încurajat mișcarea intelectuală începută sub auspiciile Atheneului.

Ei a putut constata toate silințele ce Atheneul, în timp de douăzeci ani, și-a dat pentru a descepa în Capitală, și în urmă, a-l răspândi în toată țeara, gustul ocupațiunilor științifice, literarii și artistice.

El a putut asemenea a se convinge de utilitatea instituțiunilor ce au isvorit dela densus și anume:

1° Societatea pentru învățatura poporului român, cu scoalele sale normale, cu scoalele sale de meseriași din care a eșit „Societatea Concordia,” cu scoalele sale de adulți pentru instrucțiune civică și instrucțiune generală.

2° Societatea filarmonică română cu concerturile sale simfonice și silințele de a răspândi în public gustul muzicii clasice.

3° Societatea amicilor de Bele-Arte cu prima espozițiune artistică generală ce s'a organizat în țeară și încercările de a descepa gustul artelor plastice.

Astăzi Atheneul, înrădăcinat în inimile tuturor grație publicului luminat, crede momentul sosit de a construi un edificiu care să-i serve de domiciliu nu numai lui și societăților isvorite dela densus dar încă și acelor de inițiativă privată ce urmăresc un scop analog cu al seu și anume: „Societatea geografică,” „Societatea corpului didactic,” „Societatea politehnică” și „Societatea științelor medicale.”

melor vei sfârși dicându-ți: să aștept, poate că un-gurii le vor publica.

Aceste neajunsuri, aceste piecede neinduplicate și multe altele tot atât de mari și de chinuitoare cer și în țeara noastră întemeierea unei „Societăți pentru istoria patriei,” făcută pe modelul societăților istorice din toate țările cari voiesc și țin ca epitetul de „națiune civilisată” să nu fie și să nu rămâie pentru vecie o vorbă sonoră, ci un fapt real, venit a da multe și bogate roade.

Nu știu dacă „La Revue du Monde Latin” număra mulți abonați în România, știu însă și ved la începutul fie-cărei luni că aceasta „Revistă” care apare în Paris (6 Rue, de Mézières, este împreună cu noua „Revue de l'Etranger et des Colonies” a dlui Marbeau, una din revistele streine care se ocupă mai des și mai în cunoștință de cauză de țeara noastră, și de activitatea ei politică economică și literară.

Departa de înfăbântarea și zăpăceala luptelor noastre politice „La Revue du Monde Latin” espune și judeca evenimente ce se petrec în România cu liniscea și imparțialitatea adevăratului judecător, fără a lăsa nici odată să se strecoare în argumentările și studiile se acele greșeli și acele neintrecute probe de buimăceală geografică, de felul cărora multe au înălțat la nemurire pe autorii lor.

trece repede preste naționalitatea acestui aprig luptător al independenței grecesci. D-sa ne spune că s'a născut la „Syrrhako, unul din acele sătulețe ale neamului valac din Pind, neam a cărui origine nu se cunoaște și care va sfârși, ca și Albanesii Aticei și Peloponesului, prin a se perde în elementul grec predominant.”

Această afirmațiune ni se pare că merge în contra adevărului. Mai întâiu, mi se pare că originea acelu „neam valac” nu e atât de necunoscută cât s'ar crede după rëndurile dlui Blancard, și al doilea, în ceea-ce privește disparițiunea acestui neam, asimilarea lui cu elementul grec modern, nu ne vine lesne a crede că ea este în ajuns d'a se sêvêrși. Cestiunea asimilării grece, cestiunea disparițiunii diferitelor populațiuni cari locuiesc împreună cu grecii și cu aceleași drepturi ca și densus în peninsula balcanică, se înrudește de aproape cu cestiunea asimilării ungare din Transilvania.

Noaue ni se pare că, precum ungurii, pentru a pune în practică această mult trimbițată asimilare, sunt condamnați a începe mai întâiu remaghiarizarea maghiarilor valachisai, tot astfel și elementul grec de care vorbesc dl. Blancard, înainte de a asimila populațiunile macedo-române, vor trebui să regreciseze pe grecii româniți din Pind și Thesalia.

Astfel Atheneul continuă a rămâne credincios misiunii ce și-a impus, încă dela creațiunea sa, de a fi promotorul și susținătorul tuturor lucrărilor și activităților ce au drept țintă finală: „Instrucțiunea și Educațiunea națională.”

Societățile sus enumerate vor avea în edificiul Atheneului un salon comun care va servi pe rând la întrunirile particulare ale membrilor comitetelor. Împrejurul acestui salon se vor grupa încăperile destinate ale servii de cancelarii și ale păstrării arhivelor, purtând fie-care la intrare, inscripțiunea destinațiunii sale speciale.

Pe lângă o mare sală ce va conține biblioteca Atheneului, care va purta denumirea de biblioteca Scarlat Rossetti*) și va fi deschisă publicului, va exista încă o sală analoagă destinată bibliotecelor particulare a celorlalte societăți.

Sala principală a edificiului, consacrată conferințelor Atheneului, va servi încă pentru concertele societății filarmonice, pentru întrunirile generale ale membrilor celorlalte societăți precum și pentru alte ocupațiuni intelectuale ce vor intra în cadrul Atheneului.

Arta pură și artele aplicate (artele decorative și artele industriale) își vor avea fie care câte o sală specială, una, consacrată expozițiilor și colecțiilor artistice propriu zise, alta, destinată a conține un muzeu industrial, având o mare încăpere pentru studiul artelor desemnului. Industria va fi învecinată artei de care — ca în toate secolele cele mari de civilizațiune — va căuta a se inspira în diversele sale manifestațiuni. Arta se va coborî către Industrie sau mai bine Industria va căuta a se înălța către Artă.

Domnilor și iubii compatrioți!

Nu este nevoie a insiste asupra însemnătății concepțiunii cu care ne prezentăm înaintea D-Voastră. Atheneul, precum și Societățile de cultură ce enumerăm nu-și vor asigura existența și nu vor ajunge la complectarea lor dezvoltare pe cât timp nu vor avea un domiciliu al lor propriu.

Cine nu înțelege încă semnificațiunea și importanța unui edificiu în care — luând un corp și cristalizându-se marele principiu de forță și producțiune al Statelor și Societăților moderne, principiul inițiativei private — își vor găsi un punct de reazăm și de raliere asociațiunile ce-și propun, în sfera lor de acțiune, să descepte și, în același timp, să coordoneze toate activitățile și toate energiile inteligenței naționale.

Un asemenea edificiu destinat a deveni, în Capitala României, un adevărat templu al Artei și Științei, trebuie să fie mai înainte de toate o operă de artă. După planurile ce s-au făcut, și după o estimăție aprocsimativă, suma trebuitoare, pentru a-l înălța se ridică între cinci și șase sute mii de lei.

*) Defunctul Comite Scarlat Rosetti a lăsat, prin testament, Atheneului român, în sinul căruia s'a aflat ca președinte în timp de mai mulți ani, două case și un loc. Una din case s'a vândut mai imediat după moartea sa (1873), prin licitațiune publică, cu suma de 40,000 lei, ear cealaltă a fost neîncetat închiriată cu 100 galbeni pe an. Aceste sume au fructificat astfel încât în momentul de față Atheneul are depusă la Casa de depuneri și consemnațiuni suma de 128,000 lei în scrisuri fonciare rurale 5% după cum rezultă din recepsele acestui stabiliment cu Nr. 078,665, 096,003, 099,227 și 13,916. La această sumă se adăogă 10,000 lei lăsați de reșosatul D. H. Vasile. Vândându-se locul și cealaltă casă, estimate aprocsimativ la 70,000 lei, fondul Atheneului se va ridica la o sumă ce poate trece peste 200,000 lei.

Afară de asemenea particulare restricțiuni, studiile lui dlui Blancard înfățișează cetitorului român o mulțime de amănunte interesante. *La Revue du Monde Latin*, credincioase titlului și programei ce și-a făcut de acum trei ani de când apare, nu uită pe nici unul din popoarele greco-latine, și nici una din cestiunile ce pot să fie de folos tuturor acestor popoare.

Căci, intradevăr, fiind dat că Europa trebuie să cunoască cestiunile orientale, că nici odată populațiunile înglobate între cele două mari imperii ale Nordului și centrului european, nu trebuie să lase a fi judecate numai după fapte de alții îndeplinite; fiind dat în fine că puține sunt diarele și revistele cari se ocupă sincer, fără motive lăaturalnice, mai mult sau mai puțin corecte, dar totdeauna în deplină cunoștință de cauză de cestiunile române, grece, albaneze, bulgare, macedo-române, transilvano-române, sigur și vedit este că acete diare și reviste, precum și studiile de ele publicate merita să atragă atențiunea interesaiților și să provoace din parte-le discuțiuni folositoare pentru deservita luminare a în-curcăturilor.

Căutați dicea Saint-Marc Girardin, de cunoașteți întâiu bine orientul, și apoi purcedeți la deslegarea faimoasei sale cestiuni. Altfel nu merge.

Gion.

Atheneul, dispunând numai de un fond de 200,000 lei, vine, prin loteria de față,*) de face apel către toți amicii culturai naționale, invitându-i de a se asocia cu densusul pentru a începe și termina împreună o operă eminentă utilă și eminentă națională.

Domnilor și iubii compatrioți!

Dacă există într'un stat interese transitorii și de partit, există, mai presus de densesle, interese permanente și exclusiv naționale.

Atheneul este și voescă pururea a rămâne, în dezvoltarea concepțiunii cu care se prezintă înaintea țerei, interpretul acestor din urmă interese.

Pe acest tărîm aveam intima convicțiune că vom găsi — pe lângă un înalt sprijin în patronajul MM. LL. Regele și Regina, această înaltă expresiune a intereselor naționale — un ajutor puternic în guvern și în toți românii bine cugetători, astfel în cât — printr'un avânt comun — să contribuim cu toți a pune România pe calea de a-și îndeplini misiunea ce-i impune atât situațiunea sa geografică, cât și trecutul seu istoric adecă, de a deveni pe confinele Occidentului, Orientului un centru din care să se răspândească asupra popoarelor Europei orientale raze de lumină și civilizațiune.

Biuroul atheneului:

Președinte: N. Kretzulescu. V.-Președinți: C. Esarcu. P. S. Aurelian. Secretari: Gr. N. Mano. C. Stancescu. Cassier: G. M. Tattarescu.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

De pe Hărtibaciu.

Agnita, 1 Iunie 1885.

Este vreme de dărâmat, și vreme de zidit. Eclisiast 3. 8.

Unul din adevărurile sau indemnurile cele înțelepte ale Ecclesiastului este și acesta, care se îndreptează către tot omul. Acest indemn ne mână la dărâmarea și clădirea nu numai acelor ce se compun din lemne și cărămizi, ci și a ori care altă întreprindere care va avea de scop un adevărat folos.

Este vreme de dărâmat (surpat) și vreme de zidit, vreme de stricat, și vreme de îndreptat.

În natură în genere toate încep, înfloresc și se sfîrșesc la vreme după nestrămutatele legi ale prea înțeleptului ziditoriu. Tot felul de plante și de arbori și-au vreme hotărîtă de răsărit, de înflorit și sporit. Fie-care din animale și au vremea născerei, creșterii și perirei sau morții lor. Soarele își cunoaște timpul răsăririi și a apuneri sale. Luna și cunoaște timpul deosebitelor sale faze; toate cu o vorbă în natură și au vremea lor hotărîtă cu scop de un folos general și de o conservare a universului; însă în cele omenesci cunoștința timpului și folosirea lui la ocaziuni binevenite este lucrul înțelepciunii.

Esperința ne învață, simțământul trebuinței ne desceaptă, eară prudența conducând cum se cuvine puterile noastre sfîrșesc la vreme cele de lipsă, dărâmând cele întrebuintoase și vătămătoare, clădind pe cele netrebuintoase și folositoare.

Dumnezeu după-ce zidi pe omul rațional îl lăsa în voia sfatului seu, îl lăsa însă responsabil pentru totdeauna, ca să-și dea socoteala pentru faptele și lucrările sale, precum și pentru întrebuintarea puterilor (talantilor) cu care se înzestră de ziditoriu, după care are să fie fericit în mișcările sale când va lucra la vreme rațional; și din contră să fie nefericit când va lăsa vremea de lucrat să treacă fără folos.

Economul sîrguitoriu păzescă vremea cuviincioasă la cultivarea țarinei sale; neguțătorul prevădător caută vremea la întreprinderile sale comerciale; generalul priveghitor pîndescă vremea la lucrurile sale strategice; politiciii cei înțelepți asteaptă și caută tîmpul favorabil pentru orînduile lor politice; în sfîrșit toți suntem datori să pădim vremea, să nu o lăsăm să fugă, să n'o lăsăm să ne scape,

*) *Loteria pentru clădirea edificiului Atheneului, autorisată de guvern prin deciziunea din 30 Aprilie 1885.* — Losurile câștigătoare vor fi: Un mare los de 75,000 lei; un los de 20,000 lei; un los de 10,009; un los de 5,000 lei; cinci de câte 1,000 lei; cinci-deci de câte 100 lei. Total 120,000 lei.

Prețul unui bilet, un leu. — Biletele se găsesc la casierul contabil al loteriei D. Th. Ștefănescu, directorele Băncii Naționale, precum și la toți debitanții de tutun din țeară la principalele case de bancă și de credit, la principalii librari și comercianți, la gări etc. — Bani din vînderea biletelor se depun la banca națională și cursurile sale. Loteria se va trage în Bucuresci la 1 November 1885 în sala Atheneului. Losurile câștigătoare se vor plăti în bani la prezentarea biletelor; nereclamate în timp de șase luni, după tragere, ele vor rămâne în folosul construirii edificiului Atheneului.

căci ea sboară și se duce fără de a se mai întoarce, să o pădim bine, dic, să ne folosim de dînsa întrebuintându-o atât spre fericirea noastră în parte, cât și spre fericirea și binele de obsce.

Acest indemn al înțeleptului ecclesiast e bine ca toți să-l urmărim; eară acuma mai vîrtos noi cesti din tractul Agnitei va fi potrivit ca să-l repetăm pentru noi, cu deosebire astăzi când se apropie tîmpul în care are a se sfîrși un act însemnat în viața noastră bisericească, — alegerea definitivă a fiitorului protopresbiter. E tîmpul, e de lipsă, ca din iubire curată purcedînd, să dărâmăm discordia, pisma, ura și interesul particular, ce nu este folositor, căci a venit tîmpul ca să zidim prin concordia ceea-ce este de zidit, să ne înțelegem frătesce la planul zidirei, căutându-ne pre bărbatul doririlor, să ne consultăm, ca nu în sfîrșit să ne învinovățim unul pre altul.

Este vremea să-și facă fie-care după poziția sa datorința cu conștiință curată; ear nu din patimă, contribuind toți din toate părțile la sfîrșirea clădirei noastre, în care o să stea venitorul și fericirea tratului Agnitei și a noastră a fie-căruia în parte.

Ioachim Păreșu,
preot gr. or.

Din public.

Preotul dela institutul corecționariu din Aiud dl Nicolau Ivan m'a surprins după sinodul din ast an cu hărtia alăturată aci sub / în original pre carea binevoiți a o publica în tot cuprinsul ei:

Stimate Domnule Coleg!

Lumina e viața, întunerecul e noapte. Pentru lumină și viață luptă popoarele cu fală și mândrie, de întunerec și moarte se ferește tot cel ce vrea să fie viu! Pătruns de aceste adevăruri evanghelice, cu hărtia de 4 Maiu 1885 dl deputat sinodal al cercului nostru Mateiu Voileanu a binevoit a trimite la adresa subscrisului din diurnele sale sesiunea sinodală din ast an suma de 20 fl. v. a. spre a-i împărți în părți egale scoalelor noastre din Mihalț și Crișcău, ca să servească de basă la formarea unui fond scolar pentru ajutorarea cu cărți a elevilor sîraci dela scoalele gr. or. din acele parochii.

Precând Ve aduc aceasta la plăcuta cunoștință, Ve rog a dispune ca suma destinată pentru D-Voastră în număr de 10 fl. v. a. să o predați epitropiei noastre parochiale, ear On. Dta, la ocaziune binevenită nu Vei întârția a indemnă poporul nostru spre a contribui și el ca să se urce la suma de 50 fl. v. a., din al căror interes apoi în fie-care an să se procure cărți pentru copii sîraci din comună și să se distribuie de parochul local și epitropie totdeauna la începutul fie-cărui an.

Fapta aceasta nobilă a dlui deputat al nostru este o viuă dovadă, despre zelul și interesul ce manifestează pentru progresul tinerimei noastre și nu are lipsă de nici un comentariu.

Ea e menită a destiepta în poporul nostru simțul de a jertfi pentru scopuri culturale — a da sîracului mijloace spre a se lumina și adăpa din isvorul cel neperitor al învătăturei, menită a destiepta pre cei din letargie la viață.

La cas dacă parochia noastră din Mihalț, ar avea un asemenea fond cu o asemenea destinațiune suma aceasta se va incorpora la acel fond, ear la cazul contrar să va administra separat până va ajunge la 50 fl. ce s'ar putea spori prin contribuii benevole dela fruntași și popor prin un apel la publicul cel mare, precum și prin daruri, cari se vor esopera la ocaziuni binevenite pentru astfelu de scopuri nobile și mărețe.

Bunele simțăminte ale On. Dtales me îndreptătesc a spera, că în curînd vei realiza și pune la lucrare dorința dlui donator spre bucuria noastră și spre grabnica ajutorare a scolarilor sîraci.

Nu me îndoiesc ca la tîmpul seu îți vei ținea de detorință plăcută a aduce dlui Deputat Mateiu Voileanu mulțimita pentru acest ofert.

Aiud, la 6 Maiu 1885.

Din alte sum al Dtales stimător colleg

Nicolau Ivan,
preot la corecționariu din Aiudul mare.

Precând constat cu bucurie primirea celor 10 fl. îmi țin de detorință a Ve aduce această mulțimită a mea și apromit sîrbătorește, că me voiu nisui — nefind la noi în comună fond scolaru — a-l îmulți cât de curînd, spre care scop voiu folosi ocaziunile binevenite cu colectarea pentru acest fond. Tot cu o cale rog însă pre Onorata Redacțiune a deschide și în prețuitele coloane ale „Telegrafului Român” o listă de contribuii benevole, ca încă cu începutul anului scol. să pot completa suma și să o predau epitropiei conform destinațiunii și dorinței generosului întemeiatoriu dl asesor consistorial Mateiu Voileanu.

Mihalț, 31 Maiu 1885.

Primiți deosebita mea stimă

Ioan Pataky,
paroch gr. ortodocs.

Varietăți.

* (Reuniunea română de cântări din Sibiiu.) Escursiunea proiectată pentru Sâmbăta trecută se va face astăzi. Timpul plecării tot cel anunțat de noi în numărul de Sâmbăta.

* (Beneficiul personalului de cor.) Vineri seara se va ține în grădina Hermann o serată musicală declamatorică, la care va lua parte și o parte a artiștilor dela trupa germană de aici. Luăm notiță de această serată mai ales pentru publicul român, care va avea ocaziune a auzi pre primadonna trupei teatrale de aici, doamna Wald-Milar, executând unele piese române, și anume frumoasă română „Valurile Dunărei,” care a făcut revoluție printre junimea română de aici.

* (Postal.) În comuna Magyar Lapád — comitatul Albei inferioare se deschide oficiu postal.

Condițiuni: contract de oficial și cauțiune 100 fl. Emolumente: Salariu 120 fl., paușal de cancelarie 40 fl., paușal de transport 300 fl.

Suplicele sunt a se aterne în timp de trei săptămâni la direcțiunea de poștă în Sibiiu.

* (Mulțămită publică.) Subscrisul nefiind norocos de a fi fost împărțit cu vre-un stipendiu; ear părinții mei fiind sêraci, susținerea mea la institutul pedagogic din seminariul „Andreian,” în decursul anului acestuia, era imposibilă, dacă marinimșii mei protectari nu întreveneau, pentru ameliorarea sorții mele, prin ofrandele sale generoase și anume:

Prea O. Domn protopresbiter Ioan Gall cu 7 fl., dna protopopeasă Anna Gall cu 5 fl., Romul Furduiu, protopresbiter cu 1 fl., dna protopopeasă Anna Furduiu cu 1 fl., femeile române dela biserica din Abrud-sat 20 fl., dd. Alesandru Filip, avocat 1 fl., Iosif Crișan, avocat 1 fl., Ioan Iancu, paroch 1 fl., Ioan Todescu, paroch 1 fl., Nicolae Băieșan, paroch 1 fl., Alesandru Ciura, paroch 1 fl., Gregoriu Sima, paroch 1 fl., Dionisiu Balosu, neguțătoriu 1 fl., Georgiu Ivașcu, neguțătoriu 1 fl., dna Ludmila Draia 30 cr., dna Eugenia Pop 30 cr., dna Maria Balta 1 fl. — Suma 45 fl. 60 cr.

Prea onorați binefăcători ai mei, Ve rog ca să primiți cea mai călduroasă mulțămită a inimei mele, pentru marinimositatea ce a-ți binevoit a face cu mine, pentru care voi ruga pre bunul Dumnezeu, ca să ve deie sênătate, bucuria și mulți ani fericiți.

Sibiiu în 3 Iunie, 1885.

Nicolae Lepedean,
pedagog anul I.

* (O rețetă.) Farunculus, acea bubă dureroasă și incomodă, se vindecă cu băi calde, și cu cataplasme de făină de in.

* (Galenteria arabă.) „La France” publică o corespondență curioasă, din Tanger asupra galanteriei arabe:

Un arab, din tribul Beni-Hsen, certându-se cu nevasta, și aceasta temându-se de furia bărbatului

seu, pe care îl scia foarte violent, părăsesce căminul conjugal în mod clandestin și se refugiază la tribul Zemori-lor, câte-va leghe distanță.

Desolat de această disparățiune și recunoscându-și vina, bărbatul se duce la Zemori cari îi refuză restituirea nevastă în modul cel mai cavaleresc.

Indignat bărbatul, se întoarce la ai sei cari se consideră cu toți ultragiați și solidari între ei și se decid a resbuna afrontul.

O expediție fu decisă; și după o luptă în care Zemorii avură doi morți și cinci răniți, Beni-Hsenii fuseră respinși și puși pe fugă.

Bărbatul îndoit de iritat în urma acestui eșec și pentru a stimula pe concetățenii sei, imagină următoarea ingenioasă cursă.

Cea mai frumoasă fată a tribului, și care făcea admirațiunea tuturor arabilor de prin părțile locului, fu îmbrăcată în haine de o bogăție extraordinară și pusă de asupra unei cămile de asemenea foarte bogat împodobită; apoi, un strigător public începu să anunțe prin tot tribul Beni Hsenilor că această frumsețe va fi dată de cătră tată-seu Zemorilor, dacă printre compatrioții sei nu se găsec bravi dispuși a sacrifica vieța lor pentru a scăpa o femeie.

Efectul dorit se produse ca prin farmec, și în două zile mai toți locuitorii în stare de a purta arme, porniră spre Zemori; dar și de astă-dată de și Zemorii perdură 10 oameni morți și 20 răniți, Beni-Hsenii însă fură cu totul respinși.

* (Bibliografic.) „Convorbiri literare” anul XIX numărul trei. Sumariu. N. Gade, „Una din copilărie (novelă), V. Alecsandri: „Ovidiu” piesă în 4 acte (actul al 3-lea); D. Onciul: Dare de seamă, critică despre „teoria lui Rössler studii asupra stăruinței românilor în Dacia Traiană de A. D. Xenopol.” (urmare); Ciu Economu: Petre Carabete (poesii); M. Pompiliu: „ultimul dor” (poesie); Serbarea scolară dela Iași, Victor Hugo; Corespondență; bibliografii.

În legătură cu acest bibliografic publicăm și următorul

Apel.

Considerând viul interes ce aveți pentru literatura națională, avem onoare a ve aduce la cunoștință, că revista „Convorbiri literare” care la 1 Martie a. c. a împlinit optsprezece ani de existență neîntreruptă, va apare cu începere dela 1 Aprilie 1885, în București, în broșuri lunare de 4 până la 7 coale 8° mare, astfel după cum vi se prezintă alăturatul specimen ca fragment al numărului întâiu.

Îmbunătățirile ce se aduc „Convorbirilor literare” precum și volumul lor mai mare nu vor influența întru nimic asupra prețului abonamentului, care va fi ca și în trecut 20 lei pentru România, 6 florini v. a. pentru Austro-Ungaria, 20 ruble pentru Rusia și 30 franci pentru celelalte țări din Uniunea postală.

Pentru a răspândi revista în toate cercurile române, punem la dispozițiunea cetitorilor și modalitatea de abonament anual plătit cu numărul, după cum ne explicăm mai la vale.

Domnul Iacob C. Negruzzi mutându-și acum domiciliul în București, va urma a direge această revistă întemeiată de Dsa, având asigurată colaborarea celor mai renumiți autori români.

Revista va cuprinde poezii, romanuri, novele, narrațiuni și descrieri, studii istorice, filosofice, științifice și literare, scrieri dramatice, dări de seamă, critice și recenzii a cărților mai însemnate ce vor apărea, fiind pe cetitori în curentul mișcării intelectuale la români și câte odată la streini, va da un loc larg literaturii populare, într'un cuvânt va căuta să cuprindă toate ramurile de activitate intelectuală.

Avem prin urmare convicțiunea că ve veți înscrie și dvoastre printre abonații acestei publicațiuni, spre care stîrșit ve rugăm să binevoiți a participa la abonament în unul sau altul din următoarele moduri:

Abonamente pe an.

1. Prin detașarea alăturatului bilet de abonament anual pe care îl veți pune în alăturatul plic și ne-l veți trimite franco prin poștă împreună cu prețul resp. al abonamentului.

2. În orașele din țară și prin mandat postal, în care cas a-ți avea a depune la poștă 20 lei 50 bani.

3. Adresându-ve la ori-care librărie din țeară, apoi prin librăriile N. Ciurcu, Brașov; W. Krafft, Sibiiu; M. Klein jun, Arad; H. Pardini, Cernăuți; și în Viena prin Societatea „România Jună” contra quitanță cu matcă, ear în București la Librăria Socec & Cie.

Abonamente anuale plătitibile cu numărul.

Veți binevoi a detașa alăturatul bilet de abonament plătitibil cu numărul, a-l investi cu semnătura și adresa d-voastre esactă, și a-l înainta pentru București, la Librăria Socec & Co. în alăturatul plic, sau eventual a ve adresa în orașele din țeară la librăriile din localități; ear la Brașov la Librăria N. Ciurcu; la Sibiiu la Librăria W. Krafft; la Arad la Librăria M. Klein jun; la Cernăuți la Librăria H. Pardini; la Viena la Societatea „România Jună.”

Broșurile se vor distribui în București la domiciliul abonatului, având a răspunde aducătorului 2 lei de număr.

În țeară se vor primi dela Librăria care a înaintat abonamentul, având a răspunde asemenea 2 lei de număr.

În Brașov, Sibiiu, Arad, Cernăuți și Viena se vor primi de la librăriile și societatea resp. având a răspunde 75 cr. de număr.

În speranță că veți da spriginul dvoastre celei mai vechi și mai însemnate publicațiuni literare române, cu a cărei editură ne-am însărcinat, îve rugăm să primiți încredințarea deosebitei noastre considerațiuni.

București, 15 Martie, 1885.

Stabilimentul grafic
Socec & Teclu.

Loterie.

Mercuri în 17 Iunie n. 1885.

Brünn: 87 29 2 40 72

Nr. 329 și 244. [1031] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunilor învățătoresci mai jos însemnate din protopresbiteratul Târnavei inferioare se publică concurs cu termen până în 20 Iuliu a. c. st. v.

1. Botez cu salariu deocamdată de 100 fl. anume: din interesele fondului scolar 20 fl., dela popor 45 măsuri noaue de cucuruz sfărmat în valoare de 45 fl., — folosința unui loc cositor de 1 juger 800° cu venit de 15 fl. și a unui agru de 1 juger și 1529° cu venit de 20 fl., cuartir liber în edificiul scoalei precum și grădină de legumi.

2. Chesler, cu salariu de 150 fl. din repartitie, solvit în trei rate egale; un stângin de lemne, și cuartir liber în edificiul scoalei. Cu devenirea în vacanță a stațiunii de cantor acesta se va combina cu cea de învățătoriu, ear salariul se va ameliora cu 50 fl. anual.

3. Crăciunel, cu salariu de 50 fl. din repartitie, ear după edificarea unei scoli corespunzătoare, salariul se va ridica la minimul normal.

4. Fărău, salariu 150 fl., din repartitie, cuartir și grădină de legumi.

5. Herepea maghiară, salariu de 77 fl. 50 cr. și anume: 70 măsuri

noaue de cucuruz sfărmat în valoare de 70 fl. și 70 fl. 50 cr. în bani, un car de lemne, cuartir și grădină de legumi.

6. Heria, cu salariu de 281 fl. care constă din folosința alor 10 jugere 172° pământ arătoriu de clasa I comasat cu un venit de 100 fl. apoi în naturale și alte venituri stolare 118 fl., cuartir liber în edificiul scoalei precum și grădină de legumi.

7. Blașel, salariu 175 fl. anume: din repartitie în 2 rate egale 150 fl. folosirea unui agru de aproape 2 jugere cu venit de 15 fl. un stângin de lemne în preț de 10 fl. cuartir, în edificiul scoalei și grădină de legumi.

8. Boian, salariu 300 fl., anume: în bani 127 fl. 10 cr. în 2 rate egale: bucate 161½, măsuri a 1 fl. 161 fl. 50 cr.; lemne de foc câte vor fi de lipsă evaluate cu 11 fl. 40 cr., cuartir în edificiul scoalei și grădină de legumi.

9. Cerghidul mare, salariu 150 fl. anume: din repartitie 80 fl. în 2 rate, 70 măsuri cucuruz sfărmat a 1 fl. 70 fl. solvibili la 1-a Decembrie, cuartir în edificiul scoalei și grădină de legumi.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi vor aterne petițiunile lor instruite conform legilor din vigoare la subsemnatul oficiu protopres-

biteral până la termenul mai sus indicat.

Cetatea de Baltă, 24 Maiu 1885.

În conțelegere cu concernintele comitete parochiali.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Târnavei inferioare.

Nicolau Todoran,
protopresbiter.

Nr. 70. [1028] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III-a Cubleșul-român, protopresbiteratul greco-orient. al Ungurașului, pe lângă încuviințarea consistoriului se escrie concurs pentru întregirea acestei parochii cu următoarele.

Emolumente:

1. Casă parochială cu grădină, sură, grașd și alte superedificate.

2. Pământ arătoriu și fânaț 27 jugere.

3. 59 de zile de lucru cu palmele dela 59 case.

4. Dela 59 de case cucuruz cu grăunțele vici 59.

5. Stola îndatinată și statorită prin sinodul parochial ținut la 1-a Februarie 1884, care toate computeate la olaltă aduc venitul anual de 329 fl.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie se cere a fi clerici absoluți, având a-și subșterne petițiunile instruite în sensul stat. org. subscrisului oficiu pro-

topresbiteral până în 30 de zile dela prima publicare P. u. Hidalmás.

Fizes-Sântpetru 12 Aprilie 1885.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Ungurașului.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv:

Petru Roșca,
protopresbiter.

Nr. 190. [1030] 2—3

EDICT.

Anna născ. Longhin Catalina din comuna Șugag, protopresbiteratul Sebeșului ș-au părăsit cu necredință de 10 ani de zile pe legalul seu soț Ioan Bogdan tot de aci fără a se sci ubicațiunea ei, se citează prin acest edict. ca în termen de 3 luni de zile dela prima publicare să se prezenteze la forul matrimonial subsemnat, căci la din contră procesul urdit de susnumitul ei soț se va decide și în absența ei.

Sebeș în 29 Maiu 1885

Forul matrimonial gr. or.

I. Tipeiu,
protopresbiter.

 Vindere de țărițe
la

I. Ioan Keil,

covrigar. [1029] 2—3

Sibiiu, Strada Pintenului
Nr. 14.